Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 6ης Νοεμβρίου 2012*

«Αίτηση αναιρέσεως — Πράξη συγκεντρώσεως επιχειρήσεων στην αγορά της εκδόσεως βιβλίων — Ακύρωση της αποφάσεως περί εγκρίσεως μιας επιχειρήσεως επενδύσεων ως αγοράστριας των μεταπωλούμενων στοιχείων του ενεργητικού — Σημασία της πιθανής ελλείψεως ανεξαρτησίας του εντολοδόχου»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-553/10 P και C-554/10 P,

με αντικείμενο δύο αιτήσεις αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που υποβλήθηκαν στις 24 Νοεμβρίου 2010,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την O. Beynet καθώς και από τους A. Bouquet και S. Noë, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

αναιρεσείουσα,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι οι

Éditions Odile Jacob SAS, με έδρα το Παρίσι (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους O. Fréget και M. Struys και την L. Eskenazi, avocats,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

Wendel Investissement SA, με έδρα το Παρίσι, εκπροσωπούμενη από την M. Trabucchi, τον F. Gordon και την C. Baldon, avocats,

Lagardère SCA, με έδρα το Παρίσι, εκπροσωπούμενη από τους A. Winckler, F. de Bure και J.-B. Pinçon, avocats,

παρεμβαίνουσες πρωτοδίκως,

και

Lagardère SCA, με έδρα το Παρίσι, εκπροσωπούμενη από τους A. Winckler, F. de Bure και J.-B. Pinçon, avocats,

αναιρεσείουσα,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι οι

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Éditions Odile Jacob SAS, με έδρα το Παρίσι, εκπροσωπούμενη από τους O. Fréget και M. Struys και την L. Eskenazi, avocats,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την O. Beynet και τους A. Bouquet και S. Noë, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής πρωτοδίκως,

Wendel Investissement SA, με έδρα το Παρίσι, εκπροσωπούμενη από την M. Trabucchi, τον F. Gordon και την C. Baldon, avocats,

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, K. Lenaerts, αντιπρόεδρο, A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta, A. Rosas, M. Berger και E. Jarašiūnas, προέδρους τμήματος, E. Juhász (εισηγητή), J.-C. Bonichot, A. Prechal και C. G. Fernlund, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Mazák

γραμματέας: R. Şereş, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 13ης Δεκεμβρίου 2011,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 27ης Μαρτίου 2012,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Lagardère SCA (στο εξής: Lagardère) ζητούν, η καθεμία με την αίτησή της αναιρέσεως, την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 13ης Σεπτεμβρίου 2010, T-452/04, Éditions Odile Jacob κατά Επιτροπής (Συλλογή 2010, σ. II-4713, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση (2004) D/203365 της Επιτροπής, της 30ής Ιουλίου 2004, περί εγκρίσεως της Wendel Investissement SA ως αγοράστριας των στοιχείων του ενεργητικού που μεταβιβάσθηκαν σύμφωνα με την απόφαση 2004/422/ΕΚ της Επιτροπής, της 7ης Ιανουαρίου 2004, με την οποία πράξη συγκέντρωσης κηρύσσεται συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά και τη λειτουργία της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (Υπόθεση COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP) (ΕΕ L 125, σ. 54, στο εξής: επίδικη απόφαση).

2 Με την επίδικη απόφαση, η Επιτροπή αποφάσισε να εγκρίνει τη Wendel Investissement SA (στο εξής: Wendel Investissement) ως αγοράστρια των στοιχείων του ενεργητικού που μεταπωλήθηκαν, σύμφωνα με την παράγραφο 14 των δεσμεύσεων που προσαρτήθηκαν στην απόφαση 2004/422, η οποία δημοσιεύθηκε περιληπτικά στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 28ης Απριλίου 2004 και εκδόθηκε δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 4064/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ L 395, σ. 1,

και διορθωτικό σε ΕΕ 1990, L 257, σ. 13), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1310/97 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997 (ΕΕ L 180, σ. 1, και διορθωτικό σε ΕΕ 1998, L 40, σ. 17, στο εξής: κανονισμός 4064/89), στην υπόθεση COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP.

3 Οι δύο αυτές συνεκδικαζόμενες υποθέσεις εντάσσονται στο πλαίσιο μιας σειράς προσφυγών που ασκήθηκαν από τους διάφορους εμπλεκόμενους στην πώληση των στοιχείων του ενεργητικού στον τομέα των εκδόσεων τα οποία κατείχε στην Ευρώπη η Vivendi Universal Publishing SA (στο εξής: VUP) και τα οποία μεταβιβάσθηκαν στη Lagardère και στη Wendel Investissement, στις οποίες συγκαταλέγονται η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 28ης Ιουνίου 2012, C-404/10 P, Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, σχετικά με την πρόσβαση στα έγγραφα κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας συγκεντρώσεως, και η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η σημερινή απόφαση C-551/10 P, Éditions Odile Jacob κατά Επιτροπής, σχετικά με το σύννομο της πράξεως συγκεντρώσεως αυτής καθεαυτήν.

Ιστορικό της διαφοράς

4 Το ιστορικό της διαφοράς, όπως εκτίθεται στις σκέψεις 1 έως 47 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, είναι το εξής.

«1 Στις 25 Σεπτεμβρίου 2002, η Vivendi Universal SA […] αποφάσισε να μεταβιβάσει τα στοιχεία του ενεργητικού στον τομέα των εκδόσεων που κατείχε στην Ευρώπη η θυγατρική της εταιρία [VUP].

2 Η [Lagardère] εξεδήλωσε ενδιαφέρον να αποκτήσει τα στοιχεία αυτά του ενεργητικού, τα οποία αποτελούνταν από συμμετοχές και διευθυντικά δικαιώματα της VUP (στο εξής: στοιχεία του ενεργητικού-στόχοι).

[…]

8 Στις 29 Οκτωβρίου 2002, η [Vivendi Universal SA] ενέκρινε τη μεταβίβαση των στοιχείων του ενεργητικού-στόχων στη Lagardère.

9 Στις 3 Δεκεμβρίου 2002, η Investima 10 SAS [(στο εξής: Investima 10)], θυγατρική εταιρία ανήκουσα εξ ολοκλήρου στην Ecrinvest 4 SA [(στο εξής: Ecrinvest 4)], εξίσου θυγατρική εταιρία ανήκουσα εξ ολοκλήρου στη Segex Sarl [(στο εξής: Segex)], η οποία με τη σειρά της ελέγχεται πλήρως από τη [Natexis Banques Populaire SA (στο εξής: NBP)], υπέγραψε υπέρ της VUP υπόσχεση αγοράς των στοιχείων του ενεργητικού-στόχων.

10 Την ίδια ημέρα, οι Segex και Ecrinvest 4 συνήψαν με τη Lagardère σύμβαση μεταβιβάσεως […] επιτρέπουσα στη Lagardère (μέσω της Ecrinvest 4) να αποκτήσει, μετά την εκ μέρους της Επιτροπής έγκριση της σχεδιαζόμενης πράξεως συγκεντρώσεως, το σύνολο του κεφαλαίου της Investima 10, κατόχου των στοιχείων του ενεργητικού-στόχων, υπό την επιφύλαξη της εκ μέρους της VUP εκτελέσεως της προαναφερθείσας υποσχέσεως αγοράς. Το αντίτιμο αγοράς των τίτλων αυτών είχε προκαταβληθεί από τη Lagardère στη Segex, κάτοχο του συνόλου των μετοχών που αποτελούσαν το κεφάλαιο της Ecrinvest 4.

11 Στις 20 Δεκεμβρίου 2002, η VUP εξετέλεσε την υπόσχεση αγοράς εκ μέρους της Investima 10, η οποία συνήψε αυθημερόν με τη VUP σύμβαση αγοράς των στοιχείων του ενεργητικού-στόχων.

12 Την ίδια ημέρα, η NBP δημοσίευσε το ακόλουθο ανακοινωθέν Τύπου:

"Η NBP αποκτά το σύνολο των μεταβιβαζόμενων στοιχείων του ενεργητικού προκειμένου να τα μεταπωλήσει [στη Lagardère] μετά την έγκριση από τις αρχές ανταγωνισμού.

Εφεξής τα στοιχεία του ενεργητικού της VUP κατέχει η εταιρία Investima 10, η οποία ανήκει εμμέσως εξ ολοκλήρου στη NBP.

Η ανώνυμη αυτή εταιρία με [εκτελεστική επιτροπή και εποπτικό συμβούλιο] καθίσταται η μητρική εταιρία των εταιριών, οι οποίες συνθέτουν το σύνολο των μεταβιβαζόμενων στοιχείων.

[…]"

[…]

14 Στις 20 Δεκεμβρίου 2002, συστάθηκε [η εκτελεστική επιτροπή] της Investima 10 και ο Β., πρόεδρος του γραφείου S., διορίσθηκε μέλος [της εκτελεστικής επιτροπής] με την ιδιότητα του "ανεξάρτητου τρίτου", υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, περίπτωση ii, στοιχείο ε', της συμβάσεως μεταβιβάσεως [που συνήφθη μεταξύ των Segex και Ecrinvest 4 και της Lagardère].

15 Στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 2, παράγραφος 2, της συμβάσεως που υπέγραψαν στις 19 Δεκεμβρίου 2002 η Ecrinvest 4 και το γραφείο S., διευκρινίζεται ότι, στο πλαίσιο των εταιρικών του καθηκόντων, ο Β. θα ενεργεί προς το συμφέρον της Investima 10 και των στοιχείων του ενεργητικού-στόχων, μεριμνώντας, ειδικότερα, για τη διατήρηση της βιωσιμότητας, της ανταγωνιστικότητας και της οικονομικής τους αξίας.

[…]

17 Στις 14 Απριλίου 2003, η Lagardère κοινοποίησε στην Επιτροπή, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού [4064/89], το σχέδιο αγοράς των στοιχείων του ενεργητικού-στόχων της VUP.

18 Με απόφαση της 5ης Ιουνίου 2003, η Επιτροπή, διαπιστώνοντας ότι το κοινοποιηθέν σχέδιο συγκεντρώσεως ήγειρε σοβαρές αμφιβολίες ως προς το συμβατό του προς την κοινή αγορά, κίνησε εμπεριστατωμένο έλεγχο της εν λόγω πράξεως, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 4064/89.

19 Από τα υπομνήματα των διαδίκων προκύπτει ότι η Investima 10 μετετράπη σε Éditis SA [στο εξής: Éditis] στις 14 Οκτωβρίου 2003.

20 Στις 27 Οκτωβρίου 2003, η Επιτροπή απηύθυνε στη Lagardère κοινοποίηση αιτιάσεων, στην οποία της εξέθετε τα προβλήματα ανταγωνισμού που ήγειρε η πράξη συγκεντρώσεως, η δε Lagardère απάντησε στην κοινοποίηση αυτή στις 17 Νοεμβρίου 2003.

21 Ακολούθως, στις 2 Δεκεμβρίου 2003, η Lagardère παρουσίασε στην Επιτροπή δέσμη διορθωτικών μέτρων υπό την μορφή δεσμεύσεων για τη μεταπώληση των στοιχείων του ενεργητικού-στόχων.

22 Η απόφαση [2004/422], που εκδόθηκε δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 4064/89, ορίζει:

"Άρθρο 1

Η κοινοποιηθείσα πράξη, όπως τροποποιήθηκε με τη δέσμη δεσμεύσεων της 21ης Δεκεμβρίου 2003, με την οποία η Lagardère αποκτά τον αποκλειστικό έλεγχο των στοιχείων του ενεργητικού-στόχων της VUP, εφεξής καλούμενης Éditis, κηρύσσεται συμβατή προς την κοινή αγορά και τη λειτουργία της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο [της 2ας Μαΐου 1992 (ΕΕ 1994, L 1, σ. 3)].

Άρθρο 2

Το άρθρο 1 ισχύει υπό τον όρο να τηρηθούν στο ακέραιο οι αναφερόμενες στο παράρτημα ΙΙ δεσμεύσεις που ανέλαβε η Lagardère.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση εκδίδεται υπό τον όρο να εκπληρώσει η Lagardère την υποχρέωσή της να τηρήσει στο ακέραιο τις [λοιπές] περιγραφόμενες στο παράρτημα ΙΙ δεσμεύσεις."

23 Κατά την παράγραφο 1 των αναφερομένων στο παράρτημα ΙΙ δεσμεύσεών της, η Lagardère ανέλαβε την υποχρέωση να μεταπωλήσει το σύνολο των στοιχείων του ενεργητικού της Éditis (στο εξής: μεταπωλούμενα στοιχεία του ενεργητικού), εξαιρουμένων των στοιχείων του ενεργητικού που απαριθμούνταν περιοριστικά στην παράγραφο αυτή (στο εξής: διατηρούμενα στοιχεία του ενεργητικού).

24 Τα μεταπωλούμενα στοιχεία του ενεργητικού αντιπροσώπευαν το 60 έως 70 % περίπου του παγκόσμιου κύκλου εργασιών της VUP και το 70 έως 80 % του κύκλου εργασιών που πραγματοποιεί η VUP στις αγορές γαλλόφωνων εκδόσεων, τις οποίες αφορά η εγκριθείσα πράξη συγκεντρώσεως […]

25 Η παράγραφος 2 των δεσμεύσεων της Lagardère διευκρινίζει ότι οι λεπτομέρειες των διατηρούμενων στοιχείων του ενεργητικού περιλαμβάνονται στο παράρτημα 1 των εν λόγω δεσμεύσεων.

26 Κατά την παράγραφο 3 των προαναφερθεισών δεσμεύσεων, η Lagardère δεσμεύεται να συνάψει αμετάκλητες συμφωνίες μεταπωλήσεως εντός προθεσμίας, η οποία τηρείται μυστική, από την ημερομηνία παραλαβής της υπό όρους εγκριτικής αποφάσεως και να προβεί σε πραγματική μεταπώληση εντός προθεσμίας, η οποία τηρείται μυστική, από τη σύναψη της συμφωνίας.

27 Η Lagardère μπορούσε να επιλέξει τον αγοραστή των μεταπωλούμενων στοιχείων ενεργητικού, σύμφωνα με κριτήρια επιλογής που προσδιορίζονταν στην παράγραφο 10 των δεσμεύσεών της ως εξής:

"Προκειμένου να διατηρηθεί ο αποτελεσματικός ανταγωνισμός στις οικείες αγορές, το κοινοποιούν μέρος δεσμεύεται να προχωρήσει σε μεταβίβαση των πωλούμενων στοιχείων του ενεργητικού σε έναν ή περισσότερους αγοραστές, ανεξάρτητους έναντι του κοινοποιούντος μέρους και πληρούντες τους ακόλουθους όρους:

[…]"

28 Η παράγραφος 14 των δεσμεύσεων της Lagardère διευκρινίζει ότι η επιλογή του αγοραστή ή των αγοραστών θα υπόκειται στην έγκριση της Επιτροπής και ότι η αίτηση εγκρίσεως των ενδιαφερομένων πρέπει να περιέχει τις απαραίτητες πληροφορίες, προκειμένου να είναι η Επιτροπή σε θέση να διαπιστώσει κατά πόσον η υποψηφιότητά τους συνάδει προς τους όρους, οι οποίοι καθορίζονται στην παράγραφο 10 που αναφέρεται στη σκέψη 27 ανωτέρω.

29 Η Lagardère έπρεπε να διορίσει έναν εντολοδόχο ο οποίος να πληροί τους όρους τους οποίους καθορίζει η παράγραφος 15 [των δεσμεύσεών της] ως εξής:

"Το κοινοποιούν μέρος θα διορίσει έναν εντολοδόχο, ο οποίος θα ασκεί τα καθήκοντα που καθορίζονται κατωτέρω. Ο εντολοδόχος θα πρέπει να είναι ανεξάρτητος έναντι της Lagardère και της Éditis, να διαθέτει τα προσόντα που είναι αναγκαία για την εκπλήρωση των καθηκόντων του, παραδείγματος χάρη να έχει την ιδιότητα του τραπεζικού συμβούλου, συμβούλου, ή ελεγκτού, και να

μην είναι εκτεθειμένος σε οιαδήποτε σύγκρουση συμφερόντων. Ο εντολοδόχος θα αμείβεται από τη Lagardère κατά τέτοιον τρόπο, ώστε να μη διακυβεύεται η ορθή εκτέλεση των καθηκόντων, ούτε η ανεξαρτησία του."

30 Η παράγραφος 9 των δεσμεύσεων της Lagardère προβλέπει τον διορισμό ενός διαχειριστή των χωριστών στοιχείων του ενεργητικού ("Hold Separate Manager") κατά τους ακόλουθους όρους:

"Το κοινοποιούν μέρος θα διορίσει έναν διαχειριστή των χωριστών στοιχείων του ενεργητικού, υπεύθυνο για τη διαχείριση των πωλούμενων στοιχείων του ενεργητικού, υπό τον έλεγχο του εντολοδόχου. Ο διαχειριστής των χωριστών στοιχείων του ενεργητικού οφείλει να διαχειρίζεται τα πωλούμενα στοιχεία του ενεργητικού κατά ανεξάρτητο τρόπο και στο φυσιολογικό πλαίσιο των συναλλαγών, προκειμένου να διασφαλίζει τη διατήρηση της οικονομικής τους βιωσιμότητας, τη διαπραγματευσιμότητα και την ανταγωνιστικότητά τους, καθώς και την αυτονομία τους σε σχέση με τα διατηρούμενα στοιχεία του ενεργητικού και τις υπόλοιπες δραστηριότητες της Lagardère. Στην περίπτωση που εταιρικός διευθυντής μίας θυγατρικής της Éditis, η οποία συμπεριλαμβάνεται στη δέσμευση πωλήσεως, παύσει να ασκεί τα καθήκοντά του, ο διαχειριστής των χωριστών στοιχείων του ενεργητικού εξουσιοδοτείται να διορίσει τον διάδοχο αυτού, υπό τον έλεγχο του εντολοδόχου."

31 Τα καθήκοντα του εντολοδόχου καθορίζονται στις δεσμεύσεις της Lagardère ως ακολούθως:

"20. Η παρέμβαση του εντολοδόχου αποσκοπεί στη διασφάλιση της υλοποίησης των παρουσών δεσμεύσεων. Η Επιτροπή παρέχει στον εντολοδόχο, αυτεπαγγέλτως, κατόπιν αιτήσεώς του ή κατόπιν αιτήσεως του κοινοποιούντος μέρους, κάθε οδηγία ούτως ώστε να διασφαλισθεί η υλοποίηση των παρουσών δεσμεύσεων.

[…]"

32 Επιπλέον, η παράγραφος 24 των δεσμεύσεων διευκρινίζει τα ακόλουθα:

"Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των Lagardère και Éditis ως προς τα μέτρα αναδιάρθρωσης που είναι αναγκαία για την υλοποίηση των παρουσών δεσμεύσεων, κάθε μέρος μπορεί να ενημερώσει σχετικώς τον εντολοδόχο με συστημένη επιστολή, αντίγραφο της οποίας πρέπει να αποστέλλεται στο έτερο μέρος. Αφού ακούσει αμφότερα τα μέρη τηρώντας την αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως, ο εντολοδόχος θα διατυπώσει το ταχύτερο δυνατό μία πρόταση ως προς την έκταση των αναγκαίων μέτρων αναδιάρθρωσης. Ο εντολοδόχος θα απευθύνει στην Επιτροπή έκθεση, με την οποία θα την ενημερώνει για την πρότασή του. Εάν συνεχισθεί η διαφωνία μεταξύ των Lagardère και Éditis, κάθε μέρος μπορεί να ζητήσει από την Επιτροπή να καθορίσει, αφού πρώτα ακούσει τα μέρη κατά την αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως, την έκταση των αναγκαίων μέτρων αναδιάρθρωσης."

33 Τέλος, οι δεσμεύσεις της Lagardère στο τμήμα "Τροποποίηση της εταιρικής μορφής της Éditis" ορίζουν:

"30. Μετά την έγκριση του νέου καταστατικού από την Επιτροπή, το κοινοποιούν μέρος θα μετατρέψει την Éditis σε απλουστευμένη ανώνυμη εταιρία (société par actions simplifiée). Μετά την μετατροπή αυτή, τα εταιρικά όργανα της Éditis θα περιλαμβάνουν […] έναν πρόεδρο-γενικό διευθυντή, ο οποίος θα εκτελεί τα καθήκοντα του [διαχειριστή των χωριστών στοιχείων του ενεργητικού] και […] μία επιτροπή μετόχων, απαρτιζόμενη από τρεις […] εκπροσώπους του αναφερόμενου στην παράγραφο 15 εντολοδόχου και από δύο […] εκπροσώπους της Lagardère.

31. Η απλουστευμένη ανώνυμη εταιρία θα οργανωθεί σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές:

[…]

32. Κατά την περίοδο που μεσολαβεί μεταξύ της εκδόσεως από την Επιτροπή αποφάσεως περί εγκρίσεως της κοινοποιούμενης πράξεως και της μετατροπής της Éditis σε απλουστευμένη ανώνυμη εταιρία, την Éditis θα εξακολουθούν να διευθύνουν τα υφιστάμενα εταιρικά όργανα, σε συντονισμό με τον εντολοδόχο. Κατά την περίοδο αυτή, η Lagardère θα έχει, ως μέτοχος στην Éditis, δικαίωμα προσβάσεως σε κάθε πληροφορία σχετικά με τα διατηρούμενα στοιχεία του ενεργητικού. Όσον αφορά τα πωλούμενα στοιχεία του ενεργητικού, ο εντολοδόχος θα διασφαλίζει την κοινοποίηση στη Lagardère των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 31, στοιχείο γ', ανωτέρω."

34 Στις 5 Φεβρουαρίου 2004, η Επιτροπή:

— ενέκρινε τον A. K. ως διαχειριστή των χωριστών στοιχείων του ενεργητικού, καθώς και το σχέδιο της επιστολής του περί ανάθεσης αρμοδιοτήτων, το οποίο υποβλήθηκε στις 30 Ιανουαρίου 2004·

— ενέκρινε αφενός ως εντολοδόχο το γραφείο S., το οποίο εκπροσωπείται από τον πρόεδρό του, B., αφετέρου το σχέδιο καθορισμού της εντολής του, το οποίο υποβλήθηκε στις 30 Ιανουαρίου 2004.

35 Στις 9 Φεβρουαρίου 2004, η Lagardère διόρισε εντολοδόχο το γραφείο S.

36 Στις 25 Μαρτίου 2004 και κατ' εφαρμογή της παραγράφου 30 των δεσμεύσεων της Lagardère, η Éditis μετετράπη σε απλουστευμένη ανώνυμη εταιρία, της οποίας τα εταιρικά όργανα περιελάμβαναν εφεξής, εκτός από τον ασκούντα καθήκοντα διαχειριστή των χωριστών στοιχείων του ενεργητικού πρόεδρο-γενικό διευθυντή, την επιτροπή μετόχων, η οποία απαρτιζόταν από τρεις εκπροσώπους του εντολοδόχου και από δύο εκπροσώπους της Lagardère.

37 Η Lagardère προσέγγισε διάφορες επιχειρήσεις, μεταξύ των οποίων και την [Éditions Odile Jacob SAS (στο εξής: Odile Jacob)], οι οποίες θα μπορούσαν ενδεχομένως να αγοράσουν τα μεταπωλούμενα στοιχεία του ενεργητικού.

38 Η [Odile Jacob] εξεδήλωσε ενδιαφέρον για την εν λόγω συναλλαγή. Με τηλεομοιοτυπία της 28ης Απριλίου 2004, κοινοποίησε την προσφορά αγοράς της στη Lagardère.

39 Με ανακοινωθέν της 19ης Μαΐου 2004, η Lagardère δημοσιοποίησε ότι είχε προσφορές αγοράς από πέντε πιθανούς αγοραστές, μεταξύ των οποίων και η [Odile Jacob], και ότι μέχρι τα μεσάνυχτα της 25ης Μαΐου 2004 παρείχε αποκλειστικότητα σε έναν εξ αυτών, τη [Wendel Investissement].

40 Στις 28 Μαΐου 2004, η Lagardère και η [Wendel Investissement] κατέληξαν σε σχέδιο συμφωνίας για την αγορά των μεταπωλούμενων στοιχείων του ενεργητικού.

41 Με έγγραφο της 4ης Ιουνίου 2004, η Lagardère ζήτησε από την Επιτροπή να εγκρίνει τη [Wendel Investissement] ως αγοράστρια των στοιχείων αυτών του ενεργητικού.

42 Στις 5 Ιουλίου 2004, το γραφείο S. υπέβαλε στην Επιτροπή τη συνοπτική του έκθεση, στην οποία κατέληγε ότι η υποψηφιότητα της [Wendel Investissement] πληρούσε τα κριτήρια εγκρίσεως που καθορίζονταν στην παράγραφο 10 των δεσμεύσεων της Lagardère.

43 Με [την επίδικη απόφαση], η Επιτροπή, αφού διαπίστωσε ότι η [Wendel Investissement] πληρούσε τα κριτήρια εγκρίσεως που καθορίζονταν στην παράγραφο 10 των δεσμεύσεων της Lagardère, την ενέκρινε ως αγοράστρια των μεταπωλούμενων στοιχείων του ενεργητικού.

44 Η απόφαση αυτή ελήφθη σύμφωνα με την παράγραφο 14 των δεσμεύσεων της Lagardère και βάσει της προαναφερθείσας αιτήσεως εγκρίσεως, του προσαρτημένου σε αυτήν σχεδίου συμβάσεως πωλήσεως, της εκθέσεως του γραφείου S., των γραπτών απαντήσεων της Lagardère και της [Wendel Investissement] σε αίτημα της Επιτροπής για ενημέρωση, των πληροφοριών που παρέσχε η [Wendel Investissement] κατά τη διάρκεια συναντήσεως με τις υπηρεσίες της Επιτροπής, καθώς και βάσει ανταλλαγής απόψεων σχετικά με την υποψηφιότητα της [Wendel Investissement] με αντιπροσωπευτικές οργανώσεις του προσωπικού της Éditis και με τρίτους ενδιαφερόμενους.

45 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου [νυν Γενικού Δικαστηρίου] στις 8 Ιουλίου 2004, η [Odile Jacob] άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως [2004/422] (υπόθεση T-279/04).

46 Με τηλεομοιοτυπία της 27ης Αυγούστου 2004, η Επιτροπή κοινοποίησε στην [Odile Jacob], κατόπιν αιτήσεώς της, την [επίδικη] απόφαση.

47 Η μεταβίβαση στη [Wendel Investissement] της κυριότητας των στοιχείων αυτών του ενεργητικού, αποκαλούμενων “Nouvel Éditis”, πραγματοποιήθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 2004.»

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

5 Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 8 Νοεμβρίου 2004, η Odile Jacob άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως, βάσει του άρθρου 230 ΕΚ.

6 Η Odile Jacob επικαλούνταν τέσσερις λόγους ακυρώσεως, που αφορούσαν αντιστοίχως το ότι η Επιτροπή, πρώτον, παρέβη το καθήκον της περί επιβλέψεως της επιλογής των υποψηφίων για την αγορά των μεταπωλούμενων στοιχείων του ενεργητικού, δεύτερον, ενέκρινε τη Wendel Investissement βάσει της εκθέσεως εντολοδόχου που δεν ήταν ανεξάρτητος έναντι των Editis, Lagardère και Wendel Investissement, τρίτον, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπείχε και, τέταρτον, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση της συμβατότητας της υποψηφιότητας της Wendel Investissement προς τους όρους εγκρίσεως του αγοραστή των μεταπωλούμενων στοιχείων του ενεργητικού, που καθορίζονταν στην παράγραφο 10, στοιχείο β′, των δεσμεύσεων της Lagardère.

7 Σε απάντηση του δευτέρου λόγου ακυρώσεως τον οποίο εξέτασε πρώτο, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι η Investima 10, που μετατράπηκε στην Éditis, διόρισε στις 20 Δεκεμβρίου 2002 τον Β., πρόεδρο του γραφείου S., ως μέλος της εκτελεστικής της επιτροπής, υπό την ιδιότητα του ανεξάρτητου τρίτου, ενώ, επιπλέον, η Lagardère διόρισε στις 9 Φεβρουαρίου 2004 το ως άνω γραφείο S. ως εντολοδόχο που είχε το καθήκον, δυνάμει της παραγράφου 21, στοιχείο ζ′, των δεσμεύσεων του παραρτήματος ΙΙ της αποφάσεως 2004/422, να «μεριμνά για την ικανοποιητική εκτέλεση» της μεταβιβάσεως των μεταπωλούμενων στοιχείων του ενεργητικού. Ο ως άνω εντολοδόχος αμείφθηκε ως τέτοιος από τη Lagardère.

8 Το γραφείο S. διορίστηκε επομένως εντολοδόχος, κατά την έννοια της παραγράφου 15 των δεσμεύσεων της Lagardère, και ο Β., τότε πρόεδρός του, άσκησε τα καθήκοντα τα οποία συνεπαγόταν η θέση αυτή, ενώ ήταν μέλος της εκτελεστικής επιτροπής της Investima 10, που μετατράπηκε στην Éditis. Επιπλέον, ο Β. άσκησε ταυτοχρόνως καθήκοντα μέλους της εκτελεστικής επιτροπής της Éditis και εντολοδόχου, από τις 9 Φεβρουαρίου 2004, ημερομηνία διορισμού του γραφείου S., έως τις 25 Μαρτίου 2004, ημερομηνία μετατροπής της Éditis σε απλουστευμένη ανώνυμη εταιρία.

9 Στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε ότι ο Β. τελούσε σε σχέση εξαρτήσεως έναντι της Éditis, κατά τρόπον ώστε να ανακύπτουν αμφιβολίες ως προς την ουδετερότητα την οποία ο Β., ως μέλος της εκτελεστικής επιτροπής της μετατραπείσας στην Éditis Investima 10, όφειλε να επιδείξει κατά την άσκηση της αποστολής του γραφείου του οποίου ήταν πρόεδρος και το οποίο είχε διορισθεί

ως εντολοδόχος. Ως εκ τούτου, η αποστολή του εντολοδόχου, που συνίστατο στη μέριμνα για την ικανοποιητική εκτέλεση των δεσμεύσεων της Lagardère, στα οποία περιλαμβανόταν η μεταβίβαση των μεταπωλούμενων στοιχείων του ενεργητικού, και, στο πλαίσιο αυτό, στη διατύπωση προτάσεων ως προς τα αναγκαία μέτρα αναδιαρθώσεως και στην κατάρτιση εκθέσεως με την οποία θα ενημέρωνε την Επιτροπή για τις προτάσεις αυτές, δεν εκτελέσθηκε με απόλυτη ανεξαρτησία. Η άσκηση από τον Β. των καθηκόντων του μέλους της εκτελεστικής επιτροπής της εταιρίας που κατείχε το σύνολο των στοιχείων του ενεργητικού της Éditis ήταν ικανή να θίξει την ανεξαρτησία την οποία όφειλε να επιδείξει ο Β., ως πρόεδρος του γραφείου S., κατά την κατάρτιση των προτάσεων για τα αναγκαία μέτρα αναδιαρθώσεως και της εκθέσεως με την οποία ενημέρωνε την Επιτροπή για τις προτάσεις αυτές.

10 Το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι είχε ζητηθεί από το γραφείο S., ως εντολοδόχο, να υποβάλει στην Επιτροπή έκθεση αξιολογήσεως της υποψηφιότητας της Wendel Investissement ως αγοράστριας των μεταπωλούμενων στοιχείων του ενεργητικού βάσει των κριτηρίων εγκρίσεως που καθορίζονταν στην παράγραφο 10 των προσαρτημένων στην απόφαση 2004/422 δεσμεύσεων της Lagardère.

11 Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 107 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η ως άνω έκθεση αξιολογήσεως της υποψηφιότητας της Wendel Investissement είχε καταρτισθεί από εντολοδόχο ο οποίος δεν πληρούσε την προϋπόθεση ανεξαρτησίας έναντι της Éditis που απαιτείται κατά την παράγραφο 15 των δεσμεύσεων της Lagardère, όπως αυτές καθορίζονται στο παράρτημα II της αποφάσεως 2004/422.

12 Η επίδικη απόφαση όμως θεμελιώθηκε, μεταξύ άλλων, στην έκθεση του εντολοδόχου η οποία, κατά τη θέση του Γενικού Δικαστηρίου που εκφράσθηκε στη σκέψη 110 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, άσκησε «καθοριστική επιρροή» στην εν λόγω απόφαση.

13 Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στις σκέψεις 118 και 119 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η έλλειψη ανεξαρτησίας του εντολοδόχου ο οποίος συνέταξε την εν λόγω έκθεση συνιστούσε παρανομία ικανή να νοθεύσει τη νομιμότητα της επίδικης αποφάσεως της Επιτροπής της 30ής Ιουλίου 2004 και ακύρωσε κατά συνέπεια την ως άνω απόφαση, χωρίς να εξετάσει τους λοιπούς λόγους ακυρώσεως που προέβαλε η Odile Jacob.

Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και τα αιτήματα των διαδίκων

14 Με διάταξη της 29ης Μαρτίου 2011, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε την ένωση των υποθέσεων C-553/10 P και C-554/10 P προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και έκδοση κοινής αποφάσεως.

15 Με την αίτηση αναιρέσεως στην υπόθεση C-553/10 P, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, καθόσον ακυρώνει την επίδικη απόφαση·

— να αποφανθεί ενδεχομένως οριστικά επί των ζητημάτων που αποτελούν αντικείμενο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως και να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως, και

— να καταδικάσει την Odile Jacob στα δικαστικά έξοδα και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας.

16 Η Lagardère συντάσσεται με την αίτηση αναιρέσεως της Επιτροπής.

17 Η Wendel Investissement ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, καθόσον ακυρώνει την επίδικη απόφαση·

— να αποφανθεί οριστικά επί των ζητημάτων που αποτελούν αντικείμενο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως και να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως της Odile Jacob, και

— να καταδικάσει την Odile Jacob στα δικαστικά έξοδα.

18 Η Odile Jacob ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως·

— επικουρικώς, εφόσον η αίτηση αναιρέσεως γίνει δεκτή και η διαφορά θεωρηθεί ώριμη προς εκδίκαση, να ακυρώσει την επίδικη απόφαση, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

19 Με την αίτηση αναιρέσεως στην υπόθεση C-554/10 P, η Lagardère ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, καθόσον ακυρώνει την επίδικη απόφαση·

— να απορρίψει την προσφυγή που άσκησε η Odile Jacob ενώπιον του τότε Πρωτοδικείου κατά της ως άνω αποφάσεως, και

— να καταδικάσει την Odile Jacob στο σύνολο των δικαστικών εξόδων τόσο του πρώτου βαθμού όσο και της παρούσας αναιρετικής διαδικασίας.

20 Στα υπομνήματά τους αντικρούσεως, η Επιτροπή και η Wendel Investissement ζητούν από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, καθόσον ακυρώνει την επίδικη απόφαση·

— να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως της Odile Jacob κατά της ως άνω αποφάσεως, και

— να καταδικάσει την Odile Jacob στο σύνολο των δικαστικών εξόδων τόσο του πρώτου βαθμού όσο και της παρούσας αναιρετικής διαδικασίας.

21 Η Odile Jacob ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως·

— επικουρικώς, εφόσον η αίτηση αναιρέσεως γίνει δεκτή και η διαφορά θεωρηθεί ώριμη προς εκδίκαση, να ακυρώσει την επίδικη απόφαση, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Επί των αιτήσεων αναιρέσεως

22 Με την αναίρεσή της στην υπόθεση C-553/10 P, η Επιτροπή προβάλλει τρεις λόγους αναιρέσεως. Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να εξετάσει τις συνέπειες που είχε η πιθανή έλλειψη ανεξαρτησίας του εντολοδόχου έναντι της Éditis για την αποστολή του σε σχέση με τη Wendel Investissement. Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, διατύπωσε αντιφατικό σκεπτικό και παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά καθόσον διαπίστωσε ότι η έκθεση του εντολοδόχου είχε καθοριστική επιρροή στην επίδικη απόφαση. Ο τρίτος λόγος αναιρέσεως, ο οποίος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την αναγνώριση του

λυσιτελούς ενός λόγου ακυρώσεως και την παραβίαση, ως προς τούτο, της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, διαιρείται σε δύο σκέλη. Το πρώτο σκέλος του ως άνω λόγου αναιρέσεως αφορά πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο καθόσον ακύρωσε την επίδικη απόφαση βάσει ενός λόγου ακυρώσεως τον οποίο έπρεπε να είχε θεωρήσει ως αλυσιτελή. Το δεύτερο σκέλος του ίδιου λόγου αναιρέσεως αφορά παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να υποδείξει τους λόγους στους οποίους στηρίχθηκε προκειμένου να θεωρήσει ότι η επίδικη απόφαση θα μπορούσε να είναι διαφορετική αν δεν υπήρχε η έλλειψη ανεξαρτησίας του εντολοδόχου.

23 Με την αναίρεσή της στην υπόθεση C-554/10 P, η Lagardère προβάλλει δύο λόγους αναιρέσεως. Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο καθόσον το Γενικό Δικαστήριο επικαλέσθηκε κατ' ένσταση την έλλειψη νομιμότητας της αποφάσεως περί εγκρίσεως του εντολοδόχου για να θεμελιώσει την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως. Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η Lagardère υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε εσφαλμένως ότι η παρουσία του εντολοδόχου στην εκτελεστική επιτροπή της Éditis ως ανεξάρτητου τρίτου δικαιολογούσε την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως. Ο λόγος αυτός, ο οποίος περιλαμβάνει τέσσερα σκέλη, αποτελεί κατ' ουσίαν την επανάληψη του πρώτου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση C-553/10 P.

24 Στο μέτρο που οι τρεις πρώτοι λόγοι αναιρέσεως στην υπόθεση C-553/10 P και ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως στην υπόθεση C-554/10 P συμπίπτουν, πρέπει να εξετασθούν από κοινού.

Επί των τριών πρώτων λόγων αναιρέσεως στην υπόθεση C-553/10 P και επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση C-554/10 P

Επιχειρήματα των διαδίκων

25 Κατά την Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον δεν εξέτασε με ποιον τρόπο η ως άνω έλλειψη ανεξαρτησίας του εντολοδόχου θα μπορούσε να επηρεάσει την αξιολόγηση του εν λόγω εντολοδόχου όσον αφορά τις ιδιότητες της Wendel Investissement ως αγοράστριας των στοιχείων του ενεργητικού της Éditis, ούτε με ποιον τρόπο θα μπορούσε να δημιουργηθεί για τον ως άνω εντολοδόχο η υποψία ότι κατήρτισε έκθεση ικανή να προκαλέσει πλάνη στην Επιτροπή κατά την έκδοση της επίδικης αποφάσεως. Η θέση αυτή είναι αντίθετη προς τη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου κατά την οποία η έλλειψη ανεξαρτησίας ενός προσώπου που έχει επιφορτισθεί με την αξιολόγηση υποψηφίου έχει έννομες συνέπειες μόνον αν αποδειχθεί ότι το πρόσωπο αυτό έλαβε υπόψη του κατά την αξιολόγηση άλλο συμφέρον πλην εκείνου της ορθής εκτελέσεως της αποστολής του. Το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε αν το γεγονός ότι δεν υπήρχε επαρκής ανεξαρτησία του εντολοδόχου έναντι της Éditis μπορούσε να έχει επιπτώσεις στην αντικειμενικότητα του περιεχομένου της εκθέσεως του τελευταίου και, κατά συνέπεια, στην αξιολόγηση της Wendel Investissement ως αγοράστριας. Έτσι, το Γενικό Δικαστήριο έκανε δεκτό έναν αλυσιτελή λόγο προκειμένου να ακυρώσει την επίδικη απόφαση.

26 Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η τελική απόφαση για την έγκριση του αγοραστή των μεταπωλούμενων στοιχείων του ενεργητικού, στο πλαίσιο πράξεως συγκεντρώσεως, αποτελεί πάντοτε ευθύνη της Επιτροπής, η οποία δεν βασίζεται αποκλειστικώς στην έκθεση του εντολοδόχου, αλλά συγκεντρώνει πληροφορίες με δική της πρωτοβουλία.

27 Προς στήριξη της Επιτροπής, η Wendel Investissement συντάσσεται με τις επικρίσεις κατά της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, υπογραμμίζοντας ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έδειξε με ποιον τρόπο ο σύνδεσμος μεταξύ της Éditis και του εντολοδόχου μπορούσε να ασκήσει επίδραση στο περιεχόμενο της εκθέσεως αξιολογήσεως της υποψηφιότητας της Wendel Investissement.

28 Κατά την Odile Jacob, το Γενικό Δικαστήριο δεν πρέπει να επικρίνεται για το ότι έλαβε υπόψη τη γαλλική νομοθεσία προκειμένου να ελέγξει αν η ταυτόχρονη άσκηση από τον Β. των καθηκόντων του μέλους της εκτελεστικής επιτροπής της Éditis και των καθηκόντων του εντολοδόχου, υπό την ιδιότητα του προέδρου του γραφείου S., ήταν συμβατή με το κριτήριο της ανεξαρτησίας έναντι της εταιρίας αυτής, διότι πρόκειται απλώς για την εφαρμογή της lex societatis και της αρχής που καθορίζει το δίκαιο που εφαρμόζεται σε μια εταιρία, σύμφωνα με τις αρχές του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου, τις οποίες κατοχυρώνει μεταξύ άλλων ο κανονισμός (ΕΚ) 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (Ρώμη I) (ΕΕ L 177, σ. 6).

29 Κατά τη Lagardère, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε να συναγάγει αυτομάτως έλλειψη ανεξαρτησίας του εντολοδόχου λόγω των σχέσεων του Β. με την Éditis, αλλά έπρεπε να εκτιμήσει αν τα εταιρικά καθήκοντα του Β. εμπόδισαν τον εντολοδόχο να εκτελέσει το έργο του κατά τρόπο ανεξάρτητο και διαφανή. Απεναντίας, αντί να στοιχειοθετούν σύγκρουση συμφερόντων, τα εταιρικά καθήκοντα τα οποία ασκούσε ο Β. και η αποστολή του εντολοδόχου είχαν ως αντικείμενο την ανεξαρτησία της Éditis και αποτελούσαν έτσι παραπληρωματικά μεταξύ τους καθήκοντα.

30 Όσον αφορά τη σημασία της ελλείψεως ανεξαρτησίας του εντολοδόχου, η Odile Jacob θεωρεί ότι το επιχείρημα της Επιτροπής είναι αλυσιτελές, διότι η παρανομία την οποία διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο έγκειται στην παραβίαση μιας ουσιώδους συμβατικής δεσμεύσεως η οποία απέκτησε υποχρεωτικό χαρακτήρα με την απόφαση 2004/422 της Επιτροπής, με αποτέλεσμα να καθίσταται ελαττωματική ολόκληρη η διαδικασία λήψεως αποφάσεως όσον αφορά την πράξη μεταβιβάσεως την οποία επέβαλαν οι δεσμεύσεις της Lagardère.

31 Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η Επιτροπή εκτιμά ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει από πλάνη περί το δίκαιο, αντιφάσεις στο σκεπτικό και παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η έκθεση του εντολοδόχου είχε καθοριστική επιρροή στην επίδικη απόφαση. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, με το συμπέρασμα αυτό, το Γενικό Δικαστήριο αγνόησε την κατανομή των καθηκόντων μεταξύ της ιδίας και του εντολοδόχου. Ειδικότερα, η απόφαση όσον αφορά την έγκριση ενός υποψήφιου αγοραστή είναι αποκλειστικώς έργο της Επιτροπής. Η Επιτροπή λαμβάνει μεν υπόψη, για την κατάρτιση της τελικής της αποφάσεως, την αξιολόγηση την οποία περιέχει η έκθεση του εντολοδόχου, αλλά σε καμία περίπτωση δεν δεσμεύεται από τη γνώμη του εντολοδόχου, η οποία δεν μπορεί να υποκαταστήσει τη δική της αξιολόγηση. Η Επιτροπή εξακολουθεί να υπέχει την υποχρέωση να διενεργήσει την αναγκαία έρευνα και να συλλέξει πληροφορίες με δική της πρωτοβουλία, στηριζόμενη στις δικές της υπηρεσίες και σε διάφορες αιτήσεις παροχής πληροφοριών τις οποίες απευθύνει στις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις, εν προκειμένω στη Lagardère και στη Wendel Investissement.

32 Δεν μπορεί να συναχθεί από ορισμένες ομοιότητες μεταξύ της εκθέσεως του εντολοδόχου και της επίδικης αποφάσεως ότι η επίμαχη έκθεση είχε «καθοριστική επιρροή» στην εν λόγω απόφαση, όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 110 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Κατά την Επιτροπή, πρόκειται απλώς για επανάληψη αντικειμενικών και επαληθεύσιμων στοιχείων που δεν περιέχουν υποκειμενικές αξιολογήσεις.

33 Η Wendel Investissement συντάσσεται με την επιχειρηματολογία της Επιτροπής.

34 Η Odile Jacob θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αγνόησε την κατανομή των καθηκόντων μεταξύ της Επιτροπής και του εντολοδόχου. Η έλλειψη ανεξαρτησίας του εγκριθέντος εντολοδόχου κατέστησε ελαττωματική ολόκληρη τη διαδικασία λήψεως αποφάσεως. Στην πραγματικότητα, η Επιτροπή όντως έλαβε υπόψη, στην επίδικη απόφαση, την έκθεση του εντολοδόχου.

35 Πραγματοποιώντας συγκριτική εξέταση, στις σκέψεις 112 έως 116 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, της εκθέσεως του εντολοδόχου και της επίδικης αποφάσεως, όσον αφορά τις τέσσερις προϋποθέσεις που επιβάλλονταν από την παράγραφο 10 των δεσμεύσεων της Lagardère σε σχέση με

τις ιδιότητες του υποψήφιου αγοραστή των μεταπωλούμενων στοιχείων του ενεργητικού, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς επισήμανε ότι οι εκτιμήσεις της Επιτροπής ήταν οι ίδιες με τις εκτιμήσεις που περιέχονταν στην έκθεση του εντολοδόχου. Έτσι, η Odile Jacob θεωρεί ότι ορθώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο ότι η ως άνω έκθεση άσκησε καθοριστική επιρροή στην επίδικη απόφαση.

36 Όσον αφορά τον τρίτο λόγο αναιρέσεως στην υπόθεση C-553/10 P, η Odile Jacob επισημαίνει ότι η έλλειψη ανεξαρτησίας του εντολοδόχου δεν συνιστά απλή παρατυπία, αλλά παράβαση ουσιώδους τύπου της διοικητικής διαδικασίας, συνεπαγόμενη ακύρωση της επίδικης αποφάσεως χωρίς να συντρέχει ανάγκη να αποδειχθεί ότι η ως άνω απόφαση θα μπορούσε να έχει άλλο περιεχόμενο αν δεν υπήρχε αυτή η παρατυπία. Η προϋπόθεση της ανεξαρτησίας του εντολοδόχου αποτελεί βασική προϋπόθεση προβλεπόμενη στις δεσμεύσεις της Lagardère, στις οποίες η απόφαση 2004/422 προσέδωσε δεσμευτική ισχύ. Η επιταγή περί ανεξαρτησίας του εντολοδόχου θα πρέπει να υποβάλλεται σε έλεγχο ο οποίος πραγματοποιείται όχι εκ των υστέρων, αλλά εκ των προτέρων, έτσι ώστε να αποφεύγεται η εξέταση των υποκειμενικών κινήτρων από τα οποία θα ήταν πιθανό να διαπνέεται ο εντολοδόχος κατά την αποστολή του, όπως προκύπτει από τη σύσταση της Επιτροπής της 16ης Μαΐου 2002, η οποία φέρει τον τίτλο «Η ανεξαρτησία του ορκωτού ελεγκτή στην ΕΕ: θεμελιώδεις αρχές» (ΕΕ L 191, σ. 22). Η επιταγή αυτή περί ανεξαρτησίας συνέχεται προς την επιταγή ο δικαστής να είναι πράγματι αλλά και να φαίνεται ανεξάρτητος.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

37 Οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν κατ' ουσίαν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον παρέλειψε να εξετάσει τις συνέπειες που είχε η πιθανή έλλειψη ανεξαρτησίας του εντολοδόχου έναντι της Éditis για την αξιολόγηση της υποψηφιότητας της Wendel Investissement ως αγοράστριας των στοιχείων του ενεργητικού της Éditis, και αμφισβητούν κατά πόσον η έκθεση του εντολοδόχου μπορούσε να παραπλανήσει την Επιτροπή στο πλαίσιο της αποστολής της που ήταν να αξιολογήσει την υποψηφιότητα της Wendel Investissement ώστε να την εγκρίνει ως αγοράστρια των μεταπωλούμενων στοιχείων του ενεργητικού.

38 Δυνάμει του άρθρου 1 της αποφάσεως 2004/422, η κοινοποιηθείσα πράξη, με την οποία η Lagardère αποκτά τον αποκλειστικό έλεγχο των στοιχείων του ενεργητικού-στόχων της VUP, εφεξής καλούμενης Éditis, κηρύσσεται συμβατή προς την κοινή αγορά και τη λειτουργία της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, υπό τον όρο να τηρήσει η Lagardère τις δεσμεύσεις που ανέλαβε και οι οποίες αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙ της εν λόγω αποφάσεως.

39 Κατά τις παραγράφους 15 και 21 του παραρτήματος ΙΙ της αποφάσεως 2004/422, ο κοινοποιών διορίζει εντολοδόχο για να πραγματοποιήσει τις ειδικές και γενικές αποστολές που ανατίθενται σε αυτόν, δηλαδή, μεταξύ άλλων, να εγγυηθεί την ικανοποιητική εκτέλεση των δεσμεύσεων τις οποίες έχει αναλάβει η Lagardère, καθώς και να εξακριβώσει ότι τα μεταπωλούμενα στοιχεία του ενεργητικού διατηρούνται και αποτελούν αντικείμενο διαχειρίσεως εντός χωριστής δομής και κατά τρόπο ιδιαίτερο και ανεξάρτητο έναντι των διατηρούμενων στοιχείων του ενεργητικού και των άλλων δραστηριοτήτων της Lagardère, μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία τελείται η πραγματική μεταβίβαση των μεταπωλούμενων στοιχείων του ενεργητικού.

40 Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ της Lagardère και της Éditis όσον αφορά τα αναγκαία μέτρα αναδιαρθώσεως για την υλοποίηση των δεσμεύσεων, το ζήτημα μπορεί να υποβληθεί στην κρίση του εντολοδόχου. Ο τελευταίος εκδίδει απόφαση υπό τη μορφή προτάσεως όσον αφορά την έκταση των μέτρων αυτών, κατά την παράγραφο 24 των ως άνω δεσμεύσεων. Ο εντολοδόχος ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή, η οποία μπορεί να καθορίσει η ίδια την έκταση των αναγκαίων μέτρων αναδιαρθρώσεως.

41 Σε ό,τι αφορά την ενάσκηση των αποστολών αυτών, η παράγραφος 15 των εν λόγω δεσμεύσεων διευκρινίζει, μεταξύ άλλων, ότι ο εντολοδόχος πρέπει να είναι ανεξάρτητος έναντι της Lagardère και της Éditis και να μην είναι εκτεθειμένος σε οιαδήποτε σύγκρουση συμφερόντων. Ο εντολοδόχος αμείβεται από τη Lagardère κατά τέτοιον τρόπο, ώστε να μη διακυβεύεται η ορθή εκτέλεση των καθηκόντων, ούτε η ανεξαρτησία του.

42 Η ανεξαρτησία αυτή αποτελεί στοιχείο των δεσμεύσεων τις οποίες ανέλαβε η Lagardère και οι οποίες πρέπει να γίνονται πλήρως σεβαστές. Η εν λόγω ανεξαρτησία έχει θεσπιστεί εκ των προτέρων και καλύπτει οποιαδήποτε δραστηριότητα του εντολοδόχου.

43 Από τις σκέψεις 85 και 87 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι ο Β., πρόεδρος του γραφείου S., διορίστηκε στις 20 Δεκεμβρίου 2002 ως μέλος της εκτελεστικής επιτροπής της Investima 10, που μετατράπηκε στην Éditis, και ότι στις 9 Φεβρουαρίου 2004 το γραφείο S. διορίστηκε ως εντολοδόχος. Στη σκέψη 89 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, διαπιστώνεται ότι ο Β. άσκησε ταυτοχρόνως καθήκοντα μέλους της εκτελεστικής επιτροπής της Éditis και εντολοδόχου από τις 9 Φεβρουαρίου 2004 έως τις 25 Μαρτίου 2004, ημερομηνία μετατροπής της Éditis σε απλουστευμένη ανώνυμη εταιρία. Μετά την αλλαγή της νομικής μορφής της Éditis, ο Β. διατήρησε στενούς δεσμούς με την Éditis, δεδομένου ότι ο εντολοδόχος είχε τρεις εκπροσώπους στην επιτροπή μετόχων.

44 Υπ' αυτές τις συνθήκες, ορθώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 104 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η εκ μέρους του Β. άσκηση καθηκόντων μέλους της εκτελεστικής επιτροπής της Investima 10, που μετατράπηκε στην Éditis, ήταν ικανή να θίξει την ανεξαρτησία του εντολοδόχου και ότι η κατάσταση αυτή δεν επέτρεπε την άσκηση, με πλήρη ανεξαρτησία, των αρμοδιοτήτων ανεξάρτητου εντολοδόχου τις οποίες προβλέπει η παράγραφος 15 των δεσμεύσεων της Lagardère.

45 Ομοίως, ορθώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 107 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η έκθεση αξιολογήσεως της υποψηφιότητας της Wendel Investissement για την αγορά των μεταπωλούμενων στοιχείων του ενεργητικού καταρτίσθηκε από εντολοδόχο ο οποίος δεν πληρούσε την προϋπόθεση της ανεξαρτησίας έναντι της Éditis.

46 Η Επιτροπή δεν αμφισβητεί τις διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου όσον αφορά την έλλειψη ανεξαρτησίας του εντολοδόχου, με το σκεπτικό ότι τούτο αποτελεί πραγματικό ζήτημα. Προσάπτει αντιθέτως στο Γενικό Δικαστήριο ότι παρέλειψε να εξετάσει το ζήτημα αν αυτή η έλλειψη ανεξαρτησίας άσκησε in concreto επιρροή στην επίδικη απόφαση ή αν, χωρίς την παρατυπία αυτή, η επίδικη απόφαση θα μπορούσε να έχει άλλο περιεχόμενο. Κατά την Επιτροπή, η κατάσταση στην οποία βρισκόταν ο εντολοδόχος δεν επηρέασε την αντικειμενικότητα της αξιολογήσεως την οποία διατύπωσε στην έκθεσή του για τον αγοραστή των στοιχείων του ενεργητικού της Éditis και, ως εκ τούτου, δεν επηρέασε το σύννομο της επίδικης αποφάσεως.

47 Το επιχείρημα αυτό της Επιτροπής πρέπει να απορριφθεί.

48 Ειδικότερα, εν προκειμένω, ο εντολοδόχος ο οποίος είχε το καθήκον «να μεριμνά για την ικανοποιητική εκτέλεση» των δεσμεύσεων του κοινοποιούντος εκτέλεσε καθήκοντα τα οποία εμμέσως του είχε αναθέσει η Επιτροπή. Πρόκειται για καθήκοντα που η Επιτροπή μπορούσε, αν διέθετε επαρκές ανθρώπινο δυναμικό, να ασκήσει η ίδια.

49 Τούτο προκύπτει σαφώς από τα σημεία 52, 53, 55 και 56 της ανακοινώσεως της Επιτροπής σχετικά με διορθωτικά μέτρα που γίνονται αποδεκτά στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 447/98 της Επιτροπής (ΕΕ 2001, C 68, σ. 3). Ειδικότερα, το σημείο 56 της ως άνω ανακοινώσεως ορίζει ότι «[ο] διαχειριστής αναλαμβάνει συγκεκριμένα καθήκοντα που αποσκοπούν στη διασφάλιση, καλή τη πίστει, της τήρησης των δεσμεύσεων εξ ονόματος της Επιτροπής».

50 Υπενθυμίζεται ότι η παράγραφος 15 των δεσμεύσεων που είχε αναλάβει η Lagardère την υποχρέωνε να διορίσει εντολοδόχο ο οποίος, μεταξύ άλλων προϋποθέσεων, όφειλε «να είναι ανεξάρτητος έναντι της Lagardère και της Éditis».

51 Δεν αμφισβητείται συνεπώς ότι ο ως άνω εντολοδόχος οφείλει καταρχάς να είναι ανεξάρτητος έναντι των μερών και, επιπλέον, να ενεργεί κατά τρόπο ανεξάρτητο έναντι των μερών αυτών, έτσι ώστε η έλλειψη ανεξαρτησίας να αρκεί για να ακυρωθεί μια απόφαση της Επιτροπής όπως η επίδικη. Το ζήτημα αν ο ως άνω εντολοδόχος ενήργησε κατά τρόπο ανεξάρτητο τίθεται μόνον εφόσον έχει προηγηθεί η διαπίστωση ότι ήταν πράγματι ανεξάρτητος έναντι των μερών.

52 Δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο προέβη στην ορθή διαπίστωση ότι ο εντολοδόχος δεν ήταν ανεξάρτητος έναντι των μερών, δεν υποχρεούτο να εξετάσει αν ο ως άνω εντολοδόχος ενήργησε in concreto κατά τρόπο που μαρτυρούσε αυτή την έλλειψη ανεξαρτησίας.

53 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον ακύρωσε την επίδικη απόφαση λόγω ελλείψεως ανεξαρτησίας του εντολοδόχου. Κατά συνέπεια, οι τρεις λόγοι αναιρέσεως τους οποίους προέβαλε η Επιτροπή, καθώς και ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως της Lagardère δεν είναι βάσιμοι και πρέπει να απορριφθούν.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση C-554/10 P, που αφορά την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας

Επιχειρήματα των διαδίκων

54 Η Lagardère υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε να λάβει υπόψη έλλειψη νομιμότητας της αποφάσεως περί εγκρίσεως του εντολοδόχου προκειμένου να θεμελιώσει έλλειψη νομιμότητας της επίδικης αποφάσεως, καθόσον δεν χωρεί επίκληση του μηχανισμού της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας όταν πρόκειται για δύο ατομικές αποφάσεις. Η Odile Jacob, εφόσον δεν άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως περί εγκρίσεως του εντολοδόχου εντός της προθεσμίας που τάσσεται προς τούτο, δεν μπορούσε να επικαλεσθεί, προκειμένου να στηρίξει το αίτημά της για ακύρωση της επίδικης αποφάσεως, έλλειψη νομιμότητας της ως άνω αποφάσεως περί εγκρίσεως, αφού η απόφαση αυτή είχε καταστεί οριστική έναντι της Odile Jacob.

55 Κατά τη Lagardère και τη Wendel Investissement, ο συλλογισμός του Γενικού Δικαστηρίου καταλήγει σε επίκληση, κατ' ένσταση, της ελλείψεως νομιμότητας της αποφάσεως περί εγκρίσεως του εντολοδόχου, η οποία αποτελεί ατομική απόφαση. Το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε ευθέως όχι το σκεπτικό που οδήγησε στην έκδοση της επίδικης αποφάσεως, αλλά το σκεπτικό που οδήγησε στον διορισμό του εντολοδόχου, το οποίο τοποθετούνταν σε χρονικό στάδιο προγενέστερο της επίδικης αποφάσεως.

56 Η Lagardère υποστηρίζει ότι η απόφαση περί εγκρίσεως του εντολοδόχου κοινοποιήθηκε στα μέρη στις 15 Φεβρουαρίου 2005, ημερομηνία από την οποία η απόφαση έθιγε την Odile Jacob και αποτελούσε πράξη υποκείμενη σε προσφυγή κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ. Η ως άνω απόφαση έπρεπε έτσι να προσβληθεί, εντός της τασσόμενης προς τούτο προθεσμίας, με προσφυγή χωριστή από την ασκηθείσα κατά της επίδικης αποφάσεως. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε νομίμως να αναφερθεί στο παράνομο του διορισμού του εντολοδόχου προκειμένου να ακυρώσει την επίδικη απόφαση.

57 Η Odile Jacob αντικρούει τα επιχειρήματα της Lagardère και της Wendel Investissement, επισημαίνοντας ότι η απόφαση περί εγκρίσεως του εντολοδόχου πρέπει να θεωρηθεί όχι ως μεμονωμένη απόφαση, αλλά ως απόφαση η οποία εντάσσεται σε ένα σύνολο πράξεων οι οποίες οδήγησαν στην έκδοση της επίδικης αποφάσεως.

58 Ακόμη, η Odile Jacob επισημαίνει ότι η ίδια δεν ήταν ο αποδέκτης, κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ και της νομολογίας, της αποφάσεως περί εγκρίσεως του εντολοδόχου και ότι, ως εκ τούτου, θα της ήταν δύσκολο να την προσβάλει με χωριστή προσφυγή.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

59 Επισημαίνεται ότι η απόφαση περί εγκρίσεως του εντολοδόχου δεν κοινοποιήθηκε στην Odile Jacob παρά μόλις στις 17 Φεβρουαρίου 2005.

60 Στις 8 Νοεμβρίου 2004, η Odile Jacob άσκησε ενώπιον του τότε Πρωτοδικείου την προσφυγή της με αίτημα την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως, αμφισβητώντας επίσης τους όρους εγκρίσεως του εντολοδόχου. Επισημαίνεται όμως ότι κατά την ημερομηνία εκείνη δεν είχε γίνει ακόμη κοινοποίηση στην Odile Jacob της αποφάσεως περί εγκρίσεως του εντολοδόχου. Έτσι, η Odile Jacob δεν μπορεί να επικρίνεται για τον λόγο ότι αμφισβήτησε, με το δικόγραφο της προσφυγής της κατά της επίδικης αποφάσεως, τη νομιμότητα της αποφάσεως περί εγκρίσεως του εντολοδόχου χωρίς να έχει ζητήσει προηγουμένως την ακύρωσή της, ενώ η εν λόγω απόφαση ανήκε στο ίδιο σύνολο πράξεων με την επίδικη απόφαση.

61 Θα αποτελούσε περιττή και ανώφελη προσκόλληση στους τύπους το να αξιώνεται από την Odile Jacob να ασκήσει χωριστή προσφυγή για να προσβάλει ατομική απόφαση κοινοποιηθείσα στην ίδια σε χρόνο μεταγενέστερο της αρχικής προσφυγής της, η οποία εντάσσεται σε μια σειρά πράξεων και την οποία εν πάση περιπτώσει αμφισβητεί με την ως άνω προσφυγή.

62 Επομένως, ο λόγος αυτός αναιρέσεως είναι απορριπτέος.

63 Εφόσον δεν ευδοκίμησε κανείς από τους λόγους αναιρέσεως που προέβαλαν οι αναιρεσείουσες, οι αιτήσεις αναιρέσεως στις υποθέσεις C-553/10 P και C-554/10 P πρέπει να απορριφθούν.

Επί των δικαστικών εξόδων

64 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται ως αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαίνεται και επί των εξόδων. Κατά το άρθρο 138, παράγραφοι 1 και 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, που εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει των άρθρων 184, παράγραφος 1, και 190, παράγραφος 1, του ίδιου Κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή και η Lagardère ηττήθηκαν και η Odile Jacob υπέβαλε σχετικό αίτημα, οι τελευταίες πρέπει να καταδικασθούν, πέραν των δικών τους δικαστικών εξόδων, και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Odile Jacob κατά τις παρούσες αναιρετικές διαδικασίες.

65 Δεδομένου ότι η Odile Jacob δεν υπέβαλε αίτημα για την καταδίκη της Wendel Investissement στα δικαστικά έξοδα, η Wendel θα φέρει μόνον τα δικά της δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναιρέσεως.

2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Lagardère SCA φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Éditions Odile Jacob SAS.

3) Η Wendel Investissement SA φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(υπογραφές)